

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1989 r.

Nr 44*)

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 351 — nr 179 z dnia 27 grudnia 1989 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych objętych obowiązkowym pośrednictwem w obrocie 617*
- 352 — nr 185 z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie warunków i trybu zajmowania oraz zwalniania mieszkań przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska oraz pełniące odpowiedzialne funkcje państwowe 619
- 353 — nr 186 z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie zamówień rządowych na materiały i wyroby 620
- 354 — nr 187 z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe 622

ZARZĄDZENIA:

- 355 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie określenia zakresu egzaminu wstępnego na I rok studiów w szkołach wyższych nadzorowanych przez Ministra Edukacji Narodowej w roku akademickim 1990/1991 624
- 356 — Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1989 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za weryfikację sprawozdań finansowych i stawek wynagrodzenia dyplomowanych biegłych księgowych 629
- 357 — Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 8 grudnia 1989 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody 629
- 358 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania 631
- 359 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie utworzenia i określenia siedzib państwowych biur notarialnych oraz ich oddziałów 633
- 360 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 grudnia 1989 r. w sprawie postępowania z bronią przejętą przez organy spraw wewnętrznych do depozytu, a nie nadającą się do dalszego użytku 637
- 361 — Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 9 grudnia 1989 r. w sprawie przeprowadzenia poboru w 1990 r. 638

OBWIESZCZENIA:

- 362 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie wykazu towarów, na których wywóz są ustanowione w umowach międzynarodowych kontyngenty ilościowe, oraz wykazu krajów, z którymi obrót towarowy jest dokonywany na podstawie umów międzynarodowych przewidujących rozliczenia w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym 638
- 363 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1989 r. w sprawie współczynników przeliczeniowych do aktualizacji wyceny wartości środków trwałych na dzień 1 stycznia 1990 r. 639

351

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

w sprawie sprzedaży samochodów osobowych objętych obowiązkowym pośrednictwem w obrocie.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439) oraz art. 384 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym pośrednictwem w obrocie w latach 1990—1992 są objęte samochody osobowe produkcji krajowej i z importu, sprzedawane:

- 1) w systemie przedpłat dokonanych w latach 1981—1985,
- 2) dla inwalidów i opiekunów osób niepełnosprawnych,
- 3) dla lekarzy oraz lekarzy i techników weterynaryjnych zatrudnionych co najmniej od 5 lat odpowied-

nio w rejonowej służbie zdrowia i terenowych jednostkach organizacyjnych służby weterynaryjnej,

4) dla jednostek i zakładów budżetowych do celów służbowych.

2. Jednostki obowiązkowo pośredniczące w obrocie samochodami osobowymi wyznacza Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Producenci sprzedają samochody osobowe objęte obowiązkowym pośrednictwem w obrocie wyłącznie przez jednostki, o których mowa w ust. 2.

§ 2. 1. Centralny bilans samochodów osobowych ustala Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Przemysłu oraz Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

*) Ostatni w 1989 r.

2. W centralnym bilansie samochodów osobowych określa się ilości i marki tych samochodów z przeznaczeniem dla podmiotów, o których mowa w § 1 ust. 1.

3. Ustalenia, o których mowa w ust. 2, są obowiązujące dla jednostek obowiązkowo pośredniczących w obrocie.

§ 3. 1. Sprzedaż samochodów osobowych dla ludności w systemie przedpłat dokonanych w latach 1981—1985 będzie kontynuowana na dotychczasowych zasadach w latach 1990—1992, z tym że dopuszcza się możliwość przeniesienia na inną osobę uprawnienia, z rachunku przedpłat, do nabycia samochodu.

2. Samochody osobowe importowane mogą być sprzedawane jako zamienniki samochodów osobowych produkcji krajowej, na które dokonano przedpłat.

§ 4. Jednostka obowiązkowo pośrednicząca w obrocie samochodami osobowymi sprzedaje te samochody dla osób, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, w kolejności określonej w imiennych wykazach tych osób, sporządzanych w trybie określonym odpowiednio przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej i przekazywanych co roku odpowiednio przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zdrowia i opieki społecznej oraz do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego.

§ 5. Sprzedaż samochodów dla jednostek i zakładów budżetowych jest realizowana zgodnie z rozdzielnikiem zatwierdzonym przez Ministra Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6. 1. Ustala się wzór umowy o użyczenie samochodu osobowego do celów służbowych między jednost-

kami budżetowymi a pracownikami tych jednostek, stanowiący załącznik do uchwały.

2. Postanowienia umowne odbiegające od załączonego wzoru są niedopuszczalne, z tym że:

- 1) stawka procentowa, o której mowa w § 8 ust. 2 wzoru, nie może przekraczać 75%,
- 2) limit miesięczny używania samochodu do celów lokalnych przejazdów, o którym mowa w § 8 ust. 4 wzoru, nie powinien przekraczać limitów określanych na podstawie odrębnych przepisów o używaniu samochodów osobowych do celów służbowych,
- 3) stawka procentowa, o której mowa w § 9 ust. 1 wzoru, nie może być niższa niż 15%,
- 4) jeżeli przedmiotem użyczenia jest samochód, którego okres eksploatacji, od dnia pierwszego zarejestrowania przekracza lat 5, prawo pierwokupu, o którym mowa w § 13 wzoru, przysługuje pracownikowi używającemu ten samochód do celów służbowych przez okres co najmniej roczny.

3. Strony mogą zastrzec w umowie obowiązek wniesienia przez pracownika stosownego zabezpieczenia majątkowego z tytułu użyczenia samochodu osobowego do celów służbowych.

§ 7. W razie nieprzestrzegania przepisów uchwały ustalających zasady obowiązkowego pośrednictwa, pobiera się na rzecz budżetu państwa opłaty określone w odrębnych przepisach.

§ 8. Traci moc uchwała nr 3 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1989 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych w latach 1989—1992 (Monitor Polski Nr 1, poz. 3, Nr 30, poz. 225 i Nr 40, poz. 316).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki

Załącznik do uchwały nr 179 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1989 r. (poz. 351)

WZÓR UMOWY O UŻYCZENIE SAMOCHODU OSOBOWEGO DO CELÓW SŁUŻBOWYCH

W dniu r. między „
zwanym dalej „użyczającym”, reprezentowanym przez
.
Ob. a Ob.
zwanym dalej „pracownikiem”, zamieszkałym w
. ul. została zawarta umo-
wa następującej treści:

§ 1. Użyczający przekazuje, a pracownik przejmuje do wyłącznego osobistego używania do celów służbowych samochód osobowy marki rok produkcji nr silnika nr podwozia nr rejestracyjny

§ 2. Stan techniczny samochodu, przebieg kilometrów i wyposażenie dodatkowe określa protokół przekazania — przyjęcia samochodu stanowiący załącznik do umowy.

§ 3. Pracownik jest obowiązany dokładać wszelkich starań o zabezpieczenie i utrzymanie samochodu w należyтым stanie technicznym, przestrzegać warunków technicznych eksploatacji, stosować właściwe materiały eksploatacyjne oraz przeprowadzać przeglądy i zabiegi określone w instrukcji obsługi.

§ 4. Pracownik zobowiązuje się przejawiać szczególną troskę o zabezpieczenie samochodu przed kradzieżą i zniszczeniem.

§ 5. Użyczający pokrywa koszt pełnego ubezpieczenia komunikacyjnego i podatku drogowego oraz napraw, których koszt przekracza 2% ceny nowego pojazdu. Koszty bieżącej eksploatacji, obsługi technicznej i konserwacji samochodu pokrywa pracownik w ramach ryczałtu.

§ 6. 1. Koszty napraw powypadkowych będą pokrywane przez użyczającego do wysokości uznanej w ramach ubezpieczenia pojazdu.

2. Uszkodzenia samochodu i inne szkody, które nie podlegają uznaniu w ramach ubezpieczenia pojazdu oraz wynikię w rezultacie nieprzestrzegania postanowień niniejszej umowy, obciążają pracownika.

§ 7. O zaistniałych istotnych niesprawnościach, uszkodzeniach i wypadkach, w których uczestniczył samochód, pracownik jest obowiązany powiadomić niezwłocznie użyczającego na piśmie.

§ 8. 1. Za używanie samochodu do przejazdów służbowych pracownikowi przysługuje ryczałtowy zwrot kosztów.

2. Ryczałt na pokrycie kosztów eksploatacji samochodu wynosi równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

3. Rozliczenie ryczałtu następuje w okresach miesięcznych na podstawie oświadczenia pracownika.

4. Limit miesięczny używania samochodu do celów lokalnych przejazdów służbowych ustala się na km.

§ 9. 1. Pracownikowi wolno używać samochodu do celów prywatnych za odpłatnością wynoszącą równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

2. Pracownik ponosi koszty eksploatacji samochodu za używanie go do celów prywatnych ponad limit kilometrów określony w § 8 ust. 4 niniejszej umowy.

§ 10. Umowa zawarta jest na czas nieoznaczony (oznaczony), przy czym ze strony użyczającego może być rozwiązana w trybie natychmiastowym w wypadkach określonych w art. 716 Kodeksu cywilnego, a także w razie:

- 1) odwołania pracownika ze stanowiska i rozwiązania stosunku pracy,
- 2) niezawiadomienia o uczestnictwie samochodu w wypadku,
- 3) utraty przez pracownika uprawnień do prowadzenia pojazdu.

§ 11. 1. W przypadku rozwiązania umowy, pracownik jest obowiązany zwrócić samochód wraz z przekazanym

protokolarnie wyposażeniem dodatkowym w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem zwykłego zużycia eksploatacyjnego.

2. Ubytek wartości samochodu ponad stan, o jakim mowa wyżej, oraz braki w wyposażeniu pracownik obowiązany jest pokryć przy przekazywaniu samochodu.

3. W razie sporu co do wysokości odszkodowania, podstawę wyceny będzie stanowić ocena techniczna rzeczoznawcy.

§ 12. Stan techniczny samochodu, wyposażenie i inne dane techniczno-eksploatacyjne istniejące w dniu zwrotu samochodu określi protokół zdawczo-odbiorczy. Protokół ten określi ponadto podlegające rozliczeniu nakłady poczynione przez pracownika na wyposażenie samochodu, do których nie był on obowiązany, a które nie mogą być przez pracownika zabrane bez uszkodzenia samochodu.

§ 13. 1. Pracownikowi przysługuje prawo pierwokupu po okresie 5 lat eksploatacji samochodu od dnia pierwszego zarejestrowania.

2. Zbycie samochodu następuje po cenie wolnorynkowej, ustalonej w oparciu o opinię rzeczoznawcy.

§ 14. Zmiana umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 15. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności dotyczące umowy użyczenia.

Użyczający

Pracownik

352

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1989 r.

w sprawie warunków i trybu zajmowania oraz zwalniania mieszkań przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska oraz pełniące odpowiedzialne funkcje państwowe.

Na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała reguluje tryb zajmowania i zwalniania lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez państwowe jednostki organizacyjne, będących w dyspozycji: Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów, właściwych wojewodów oraz prezydentów miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 2. Przepisy uchwały stosuje się do osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe określone w ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) oraz pełniących odpowiedzialne funkcje państwowe, wymienione w załączniku do uchwały, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”.

§ 3. 1. Dysponentem lokali mieszkalnych w stosunku do osób uprawnionych wymienionych w pkt 1, 2 i 4 załącznika do uchwały jest Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów.

2. Dysponentem lokali mieszkalnych w stosunku do osób uprawnionych wymienionych w pkt 3 załącznika do uchwały, jest właściwy wojewoda lub prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 4. Podstawę prawną objęcia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w § 1, stanowi umowa najmu.

§ 5. Umowę najmu z osobą uprawnioną, skierowaną przez dysponenta lokalu, zawiera właściwy zarządca budynku mieszkalnego.

§ 6. 1. Umowę najmu lokalu mieszkalnego zawiera się na czas zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, jeżeli osoba uprawniona zachowuje prawo do innego mieszkania. Zbycie zachowanego prawa do mieszkania przez osobę uprawnioną po zawarciu umowy nie uprawnia do zmiany charakteru tej umowy.